

Kunigas Antanas RAMEIKIS

Antanas Rameikis gimė 1912-07-01 Velaikių kaime, Daugailių parapija, Zarasų rajone. Tėvai: Norbertas Rameikis – žemdirbys valstietis, turėjo keliolika hektarų žemės, ir Emilija Špokaitė-Rameikienė. Augo aštuonių vaikų šeimoje. 1921–1925 m. mokėsi Velaikių pradžios mokykloje. Dėl tėvo ligos toliau nebesimokė, dirbo šeimos ūkyje, kiek laiko paauglystėje ir pats sunkiai sirgo. Nuo 1933 m. A. Rameikis mokėsi savarankiškai, 1934 m. lankė Utenos valstybinę gimnaziją. 1935 m. jis įstojo į Kretingos Pranciškonų Šv. Antano kolegijos penktą klasę. Čia jis vienerius metus buvo Kretingos dekanato katalikiškų organizacijų vadovas, "Pavasario" sąjungos Kretingos rajono pirmininkas.

1938 m. spalio 12 d. prie Švietimo ministerijos Kaune jis išlaikė šešių klasių baigimo egzaminus, o 1940 m. sausio 27 d. eksternu įgijo pradžios mokyklų mokytojo-praktikanto specialybę.

1933–1940 m. A. Rameikis bendradarbiavo spaudoje, daug rašė katalikiškiems jaunimo laikraščiams ir žurnalams. Jo eilėraščius ir noveles spausdino "Pranciškonų pasaulis", "Jaunimo

vadas", "Ateities spinduliai", "Pavasaris", "Liepsnos", "Žvaigždė", "Žemaičių prietelius" ir kiti leidiniai. 1940–1941 m. jis dirbo Kuronių pradinėje ir Pašakščių pradinėje mokyklose mokytoju.

1941–1945 m. A. Rameikis studijavo Kauno tarpdiecezinėje kunigų seminarijoje nuo antrojo filosofinio kurso. Studijų metais jis redagavo seminarijos sienlaikraštį, buvo kelių būrelių pirmininkas ir Blaivybės draugijos narys, vadovavo klierikams literatams ir pastoralistams. 1945 m. sausio 14 d. jis buvo išventintas subdiakonu.

1945 m. birželio 10 d. A. Rameikis buvo išventintas kunigu. Pirmąsias Šv. Mišias jis aukojo per Šv. Antano atlaidus Daugailių Šv. Antano Paduviečio bažnyčioje.

Paskirtas 1945 m. liepos 1 d., 1945 m. vasarą porą mėnesių jis tarnavo vikaru Alantos bažnyčioje, paskui 1945–1946 m. daugiau kaip pusmetį buvo vikaras Vabalninke.

1946 m. birželio 17 d. A. Rameikis buvo paskirtas vikaru kooperatoriumi Anykščių Šv. apaštalo evangelisto Mato parapijoje ir šias pareigas ėjo 1946–1947 m. 1947 m. jis surinko ir parašė Anykščių parapijos istoriją.

Nuo 1947 m. rugpjūčio 21 d., jam pačiam prašant, A. Rameikis buvo perkeltas vikaru į Svėdasų Šv. arkangelo Mykolo bažnyčią, kur tarnavo 1947–1948 m. beveik metus, kol 1948 m. gegužę buvo iškeltas. Kartu su klebonu Antanu Survila jis surinko ir parašė Svėdasų parapijos istoriją. 1948–1949 m. jis buvo Rokiškio vikaras, 1949–1950 m. – Onuškio Šv. arkangelo Mykolo parapijos administratorius.

Sovietų valdžiai suėmus Rozalimo kleboną Leopoldą Pratkelį, 1950 m. rugsėjo 12 d. A. Rameikis buvo paskirtas Rozalimo Švč. Mergelės Marijos Vardo parapijos administratoriumi, kartu 1950–1951 m. aptarnavo ir Klovainių Švč. Trejybės parapiją.

Paskirtas 1951 m. rugpjūčio 28 d., 1951–1958 m. A. Rameikis buvo Daujėnų Švč. Jėzaus Vardo parapijos administratorius.

Silpstant sveikatai, 1957 m. pabaigoje jis atsisakė parapijų administravimo pareigų ir 1958 m. nuo sausio iki birželio buvo vikaras **Krekenavoje**, o nuo 1958 m. birželio 20 d. persikėlė į Panevėžį ir 1958–1963 m. buvo Panevėžio Šv. apaštalo Petro ir Povilo bažnyčios vikaras, 1963–1970 m. – šios bažnyčios altaris. 1970–1973 m. jis buvo altaris Kupiškyje, 1973–1976 m. – Pasvalyje, 1976–1986 m. – Ramygaloje.

1986 m. rugsėjo 8 d. paskirtas Pakruojo bažnyčios altaris, ten jis praleido likusį gyvenimą. A. Rameikis iki senatvės rašė eiles, paskutiniaisiais gyvenimo metais jo literatūrinė kūryba buvo spausdinama Pakruojo ir Kupiškio rajonų laikraščiuose, daug jos liko rankraščiuose. Amžininkų atmintyje jis išliko kaip iškalingas ir uolus dvasininkas.

Mirė 1991 m. vasario 1 d. Pakruojyje. Palaidotas Pakruojo bažnyčios šventoriuje. Kapą ženklina šlifuoto tamsaus akmens paminklas-kryžius su ovalia portretine nuotrauka ir įrašais postamente: "Kun. Antanas / Rameikis / 1912–1991" ir "Vienybėje su Dievu / aš ilsiuosi ramybėje".